



COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN

Brussel, 15/10/98
COM(98)569 def.

GROENBOEK

Bestrijding van namaak en piraterij in de interne markt

(door de Commissie ingediend)

Samenvatting

Namaak en piraterij zijn vandaag de dag een fenomeen van internationale omvang geworden, met een aandeel van 5 tot 7% in de wereldhandel. Ze doen afbreuk aan de goede werking van de interne markt, omdat ze, behalve tot verlegging van handelsstromen en concurrentiedistorsies, ook tot een verlies van vertrouwen in de interne markt en een daling van het investeringsniveau leiden. Ze hebben niet alleen ernstige gevolgen op economisch en sociaal vlak (verlies van 100.000 arbeidsplaatsen per jaar in de Gemeenschap), maar ook uit het oogpunt van de consumentenbescherming, meer bepaald voor de volksgezondheid en de openbare veiligheid. De bestrijding van dit fenomeen is bijgevolg van groot belang, met name om te zorgen voor transparantie en gelijkheid van de concurrentievoorwaarden in de interne markt.

De Europese Gemeenschap, die zich hier goed van bewust is, heeft bijzondere regelgeving inzake de controle op namaak- en piraatproducten aan de buitengrens in het leven geroepen. Ook op het niveau van de interne markt is zij op dit gebied tot actie overgegaan, maar de tot dusver genomen initiatieven hebben slechts betrekking op een beperkt aantal specifieke sectoren.

Het zou derhalve noodzakelijk kunnen zijn dat de Gemeenschap actie onderneemt om dit fenomeen in de interne markt in zijn algemeenheid aan te pakken. Een dergelijk communautair optreden zou passen in het kader van het Actieprogramma van de Commissie voor de interne markt, waarvan een van de doelstellingen een coherente en doeltreffende toepassing van de regelgeving is, en van het werkprogramma 1998/1999 van de Commissie inzake fraudebestrijding. Het zou ook in overeenstemming zijn met wat is bepaald in het Eerste Actieplan van de Commissie voor innovatie.

De in dit Groenboek verkende denkpistes leiden naar vier terreinen waarop de bestrijding van namaak en piraterij in de interne markt kan worden verbeterd:

- het toezicht door de privé-sector;
- het gebruik van technische middelen;
- sancties en middelen tot handhaving van intellectuele eigendomsrechten; en
- de administratieve samenwerking tussen de bevoegde autoriteiten.

Dit Groenboek moet de Commissie in staat stellen de economische impact van namaak en piraterij in de interne markt te evalueren, te onderzoeken hoe doeltreffend de wetgeving op dit gebied is, en na te gaan of nieuwe initiatieven op communautair niveau noodzakelijk zijn. Indien dit laatste het geval is, kan dan langs de hierboven aangegeven lijnen worden bepaald welke concrete maatregelen dienen te worden getroffen. Deze behoeven niet a priori van wetgevende aard te zijn; er kan ook worden gedacht aan maatregelen om de transparantie te vergroten of om de samenwerking tussen het bedrijfsleven en de overheid te verbeteren. De in dit Groenboek in overweging gegeven benaderingswijzen zijn niet meer dan een basis voor discussie; er kunnen daarnaast nog andere wegen worden bewandeld om hetzelfde doel te bereiken.

Inhoudsopgave

1.	INLEIDING	4
1.1.	Beschrijving van de problematiek	4
1.2.	Gevolgen voor de interne markt	5
1.3.	Communautaire initiatieven	5
1.4.	Afbakening van het onderwerp van het Groenboek	7
1.5.	Doel van het Groenboek	8
2.	AARD EN KENMERKEN VAN HET FENOMEEN	8
3.	ECONOMISCHE ANALYSE: OMVANG EN GEVOLGEN VAN HET FENOMEEN	10
4.	JURIDISCHE ANALYSE	12
5.	MOGELIJKE OPLOSSINGEN	14
5.1.	Toezicht door de privé-sector	14
5.2.	Het gebruik van technische middelen	17
5.3.	De sancties en de middelen om de naleving van intellectuele eigendomsrechten te verzekeren	19
5.4.	De administratieve samenwerking tussen de bevoegde autoriteiten	26

1. INLEIDING

1.1. Bestrijding van de problematiek

Namaak en piraterij hebben sinds het begin van de jaren tachtig een enorme uitbreiding gekend en hebben nu een zodanig omvang aangenomen dat de gevolgen ervan over de gehele wereld voelbaar zijn. Het fenomeen is hand in hand gegaan met de economische en politieke ontwikkelingen die zich in deze periode hebben voorgedaan, zoals de voortdurende groei van de internationale handel, de globalisatie van de economie, de ontwikkeling van de communicatiemiddelen en de ineenstorting van de politieke stelsels in Midden- en Oost-Europa en in de voormalige Sovjetunie, waar nieuwe markten zijn ontstaan die blijkbaar een goede voedingsbodem zijn voor de productie en consumptie van namaak- en piraatproducten. Het fenomeen is ook in de hand gewerkt door de ontwikkeling van de informatiemaatschappij en de opkomst van moderne, verfijnde en gemakkelijk toepasbare technieken voor het kopiëren van producten. Het fenomeen behoort heden ten dage voor een groot deel tot het domein van de georganiseerde criminaliteit¹.

Volgens het *Counterfeiting Intelligence Bureau*² van de *International Chamber of Commerce* (ICC) zou de door namaak berokkende schade 5 tot 7% van de waarde van de wereldhandel uitmaken. In Frankrijk geeft één op vijf ondernemingen met 50 of meer werknemers toe het slachtoffer te zijn geweest van namaak of piraterij. De Amerikaanse bedrijven die door het auteursrecht beschermde producten op de markt brengen, ramen hun jaarlijks verlies ten gevolge van piraterij op 12 tot 15 miljard USD. Volgens de IFPI (*International Federation of Producers of Phonograms and Videograms*) is de verkoop van illegale compactdiscs in 1996 met bijna 20% toegenomen en vertegenwoordigt hij op wereldniveau 14% van de betrokken markt. Volgens ramingen zijn de voorbije tien jaar ten gevolge van namaak in de Gemeenschap jaarlijks 100.000 (en in de Verenigde Staten 120.000) arbeidsplaatsen verloren gegaan. Tot de op wereldniveau het zwaarst getroffen sectoren behoren met name de informatica-industrie (35%), de audiovisuele industrie (25%), de speelgoedindustrie (12%), de cosmetica-industrie (10%), de farmaceutische industrie (6%), de uurwerkindustrie (5%), de platenindustrie en de auto-industrie. In de softwaresector zou het aandeel van piraatproducten op wereldniveau niet minder dan 46% bedragen.

Door zijn omvang heeft het fenomeen van namaak en piraterij niet alleen voor de ondernemingen, de nationale economieën en de consumenten, maar voor de gehele samenleving schadelijke gevolgen. Het gaat veel dieper dan een verstoring van de economische en sociale ordening, want het raakt ook de volksgezondheid en de openbare veiligheid. De internationale gemeenschap is wel niet lijdzaam blijven toezien, maar om diverse redenen zijn de tot dusver getroffen maatregelen ontoereikend gebleken om de uitbreiding van het fenomeen aan banden te leggen.

In het Actieplan ter bestrijding van de georganiseerde criminaliteit, goedgekeurd door de Europese Raad van Amsterdam op 16 juni 1997, wordt tot de Raad en de Commissie het verzoek gericht "gemeenschappelijke bepalingen [in te stellen] ter bestrijding van georganiseerde criminaliteit op het gebied van economische en financiële namaak"³. Ook in de resolutie van de Raad van 18 december 1997 houdende vaststelling van de prioriteiten bij de samenwerking op

¹ Zie het Actieplan ter bestrijding van de georganiseerde criminaliteit, door de Raad aangenomen op 28 april 1997 (PB C 251 van 15.8.1997, blz. 1).

² "Countering Counterfeiting. A guide to protecting & enforcing intellectual property rights", Counterfeiting Intelligence Bureau, International Chamber of Commerce, 1997.

³ PB C 251 van 15.8.1997, blz. 15.

het gebied van Justitie en Binnenlandse Zaken gedurende de periode 1 januari 1998 tot en met de datum van inwerkingtreding van het Verdrag van Amsterdam⁴ wordt het thema namaak tot die prioriteiten gerekend. Met betrekking tot het probleem van de vervalsing en namaak van betaalmiddelen heeft de Commissie afzonderlijke initiatieven genomen⁵.

1.2. Gevolgen voor de interne markt

Namaak en piraterij zijn schadelijk voor de goede werking van de interne markt. Ze kunnen tot verlegging van handelsstromen en tot concurrentiedistorsies leiden, met name wanneer de betrokkenen profiteren van verschillen tussen de landen. Dit is zeker niet bevorderlijk voor de transparantie en de gelijkheid van de concurrentievoorwaarden in de interne markt.

De deelnemers aan het economische leven verliezen hierdoor hun vertrouwen in de interne markt. Voor het succes van de interne markt is het echter juist belangrijk dat ondernemingen, uitvinders en kunstenaars vertrouwen hebben in de communautaire regelgeving en zij hun activiteiten kunnen ontplooiën in de wetenschap dat hun rechten doeltreffend worden beschermd.

Door het verlies van vertrouwen in de interne markt daalt het investeringsniveau en gaan de ondernemingen, die vaak belangrijke sommen besteden aan onderzoek, marketing en reclame voor hun producten en diensten, minder inspanningen leveren om innoverend en creatief te zijn. De daling van het investeringsniveau heeft directe economische en sociale gevolgen, met name voor de werkgelegenheid.

Namaak en piraterij hebben ook repercussies op het vlak van de consumentenbescherming: de consument wordt bewust misleid omtrent de kwaliteit die hij terecht verwacht van een product waarop bijvoorbeeld een bekend merk is aangebracht. De gevolgen kunnen zelfs nog veel ernstiger zijn wanneer het producten betreft die de gezondheid of de veiligheid van de consument in gevaar kunnen brengen.

1.3. Communautaire initiatieven

Met het oog op de totstandbrenging van de interne markt heeft de Europese Gemeenschap op het gebied van de intellectuele eigendom initiatieven genomen die hoofdzakelijk tot doel hadden hetzij de op nationaal niveau bestaande rechten te harmoniseren⁶, hetzij nieuwe rechten in het leven te roepen. Er worden daarnaast op het ogenblik nog andere voorstellen voor communautaire regelgeving op dit gebied behandeld, die eerlang zouden moeten worden aangenomen. De moeilijkheden die voortvloeien uit de dispariteit van de beschermingsstelsels op

⁴ PB C 11 van 15.1.1998, blz. 1.

⁵ Op het gebied van de bestrijding van fraude en vervalsing in verband met andere betaalmiddelen dan contanten heeft de Commissie op 1 juli 1998 een mededeling aangenomen waarin een gemeenschappelijk actieplan wordt voorgesteld en een algemene strategie wordt bepaald ter beveiliging van andere transacties dan transacties met contanten (COM(98)395). Het probleem van de vervalsing van eurobankbiljetten en -muntstukken wordt afzonderlijk behandeld (zie de Mededeling van de Commissie aan de Raad, het Europees Parlement en de Europese Centrale Bank betreffende de bescherming van de euro en de bestrijding van vervalsing (COM(98)474 van 22.7.1998).

⁶ Zo is er op het gebied van merken de richtlijn betreffende de aanpassing van het merkenrecht der lidstaten. Op het gebied van het auteursrecht en de naburige rechten zijn er een aantal harmonisatierichtlijnen die de rechthebbenden in de gehele Gemeenschap materiële bescherming bieden en hun de controle geven over de exploitatie van hun werken en prestaties. Deze richtlijnen zijn er gekomen naar aanleiding van een initiatief van de Commissie in het kader waarvan op algemene wijze werd aangegeven met welke middelen piraterij op communautair niveau kan worden bestreden (zie het Groenboek over het auteursrecht en de uitdaging der technologie, COM(88)172).

het gebied van de intellectuele eigendom in de interne markt, zouden bijgevolg geleidelijk moeten verdwijnen.

Bij het aanpakken van namaak en piraterij op communautair niveau moet er rekening mee worden gehouden dat deze zowel uit de Gemeenschap zelf als uit derde landen hun oorsprong kunnen nemen.

Tot dusver hadden de communautaire initiatieven voornamelijk betrekking op de bescherming aan de buitengrens. Zo heeft de Raad, ter versterking van de sinds 1986 bestaande regelgeving⁷, op 22 december 1994 Verordening (EG) nr. 3295/94 aangenomen tot vaststelling van maatregelen om het in het vrije verkeer brengen, de uitvoer, de wederuitvoer en de plaatsing onder een schorsingsregeling van nagemaakte of door piraterij verkregen goederen te verbieden⁸. Om haar doeltreffendheid nog te verhogen, wordt deze verordening op het ogenblik gewijzigd⁹. Deze regelgeving heeft echter uitsluitend betrekking op de binnenkomst van namaak- en piraatproducten vanuit derde landen in de Gemeenschap en kan niet worden gebruikt om op te treden tegen de circulatie van dergelijke producten binnen de Gemeenschap. Omdat alle lidstaten, vanwege de noodzaak om het vergemakkelijken van de internationale handel en het bestrijden van fraude met elkaar te verzoenen, bij de grenscontrole selectief te werk gaan, valt bovendien niet uit te sluiten dat namaak- en piraatproducten aan die controle ontsnappen en op onwettige wijze op het grondgebied van de Gemeenschap binnenkomen om daar vervolgens te worden verhandeld.

Op het niveau van de interne markt hebben de tot dusver genomen initiatieven inzake middelen tot handhaving van intellectuele eigendomsrechten betrekking op specifieke sectoren en hebben ze een beperkte draagwijdte. Zo is er het voorstel voor een richtlijn betreffende de harmonisatie van bepaalde aspecten van het auteursrecht en de naburige rechten in de informatiemaatschappij¹⁰, dat bepalingen betreffende verplichtingen inzake technologische voorzieningen en bepalingen betreffende sancties en beroepsmogelijkheden omvat. De bepalingen betreffende sancties en beroepsmogelijkheden zijn in dit voorstel zeer algemeen geformuleerd. Bijgevolg zou, om de middelen tot handhaving van intellectuele eigendomsrechten in de interne markt te versterken, een communautair initiatief - eventueel met horizontale draagwijdte - noodzakelijk kunnen zijn.

Voorts is reeds een initiatief op dit gebied ingeschreven in het Groenboek over innovatie¹¹ en vervolgens in het Eerste Actieplan voor innovatie in Europa - Innovatie ter bevordering van groei en werkgelegenheid¹², waarin de bestrijding van namaak wordt gerekend tot de acties die moeten worden ondernomen ter bescherming van de intellectuele eigendom. Bovendien zou een dergelijk initiatief in overeenstemming zijn met het met Actieprogramma van de Commissie voor de interne markt¹³, waarvan een van de belangrijkste doelstellingen is de regelgeving doeltreffender te maken, met name door erop toe te zien dat ze daadwerkelijk wordt nageleefd.

⁷ Verordening (EEG) nr. 3842/86 van de Raad van 1 december 1986 tot vaststelling van maatregelen om het in het vrije verkeer brengen van namaakartikelen te verbieden, PB L 357 van 18.12.1986, blz.1.

⁸ PB L 341 van 30.12.1994, blz. 8. De Commissie heeft op 16 juni 1995 de bepalingen ter uitvoering van deze verordening vastgesteld (Verordening (EG) nr. 1367/95, PB L 133 van 17.6.1995, blz. 2).

⁹ COM(98)25 van 28.1.1998, PB C 108 van 7.4.1998, blz. 63.

¹⁰ COM(97)628 van 10.12.1997, PB C 108 van 7.4.1998, blz. 6.

¹¹ COM(95)688 van 20.12.1995.

¹² COM(96)589 van 20.11.1996.

¹³ CSE(97)1 van 4.6.1997.

Een communautair optreden op dit gebied zou ook passen in het kader van het Werkprogramma 1998/1999 van de Commissie inzake fraudebestrijding¹⁴, waarin de bestrijding van namaak en piraterij uitdrukkelijk wordt genoemd als een onderdeel van de strijd tegen de economische criminaliteit: de Commissie moet op basis van een evaluatie van de wetgeving op de betrokken terreinen rechtsinstrumenten voorstellen om te komen tot een betere informatie-uitwisseling en samenwerking tussen de gespecialiseerde diensten van de lidstaten, met de hulp van de Commissie.

1.4. Afbakening van het onderwerp van het Groenboek

De termen “namaak” en “piraterij” worden vaak gebruikt ter aanduiding van zeer uiteenlopende situaties, niet alleen verschillend van lidstaat tot lidstaat maar soms ook in een en hetzelfde land naargelang van degenen die erbij betrokken zijn, zodat het absoluut noodzakelijk is de inhoud van deze begrippen in dit Groenboek te preciseren. De definities in de eerder aangehaalde Verordening (EG) nr. 3295/94 (die thans wordt gewijzigd)¹⁵ en in de TRIPS-Overeenkomst¹⁶ bieden een eerste aanknopingspunt, maar ze zijn op zich ontoereikend, omdat ze slechts betrekking hebben op goederen en op bepaalde intellectuele eigendomsrechten.

Om het fenomeen in zijn algemeenheid te kunnen vatten, wordt in dit Groenboek een zodanige betekenis aan de termen namaak en piraterij toegekend dat ze betrekking hebben op alle producten, werkwijzen en diensten die het voorwerp of het resultaat zijn van een inbreuk op een intellectueel eigendomsrecht, d.w.z. een industrieel eigendomsrecht (fabrieks- of handelsmerk, tekening of model van nijverheid, octrooi, gebruiksmodel, geografische aanduiding), een auteursrecht of een naburig recht (recht van uitvoerende kunstenaars, recht van producenten van fonogrammen, recht van producenten van de eerste vastleggingen van films, recht van omroeporganisaties), of het recht sui generis van de fabrikant van een databank¹⁷. Door het onderwerp zo ruim te omschrijven, omvat het niet alleen het geval van op bedrieglijke wijze gekopieerde producten (“vervalsingen”), maar ook het geval van producten die identiek zijn met het origineel en die zonder toestemming van de rechthebbende in de Gemeenschap worden vervaardigd, bijvoorbeeld met overschrijding van de door de rechthebbende toegestane maximumhoeveelheid. De piraterij op het gebied van diensten betreft voornamelijk omroepdiensten en diensten in verband met de ontwikkeling van de informatiemaatschappij.

Handelingen die in het dagelijkse taalgebruik soms met namaak of piraterij worden gelijkgesteld, zoals daden van oneerlijke concurrentie of parasitisme, maar waardoor niet direct inbreuk op een intellectueel eigendomsrecht wordt gemaakt (bv. “look-alike”), vallen daarentegen buiten het bestek van dit Groenboek. Hetzelfde geldt vanzelfsprekend voor handelingen die geen inbreuk op een intellectueel eigendomsrecht opleveren, zoals handelingen die wettig zijn op grond van het beginsel van de communautaire uitputting van rechten.

De activiteiten die het onderwerp van dit Groenboek vormen, en die onder de hierboven gegeven omschrijving vallen, kunnen van zeer verscheiden aard zijn en omvatten onder meer de vervaardiging, de distributie, het voorhanden hebben voor commerciële doeleinden, de invoer in de Gemeenschap en de uitvoer naar derde landen van namaak- of piraatproducten, alsook dienstenpiraterij en de levering van piraatdiensten.

¹⁴ COM(98)278 van 6.5.1998 (zie blz. 10).

¹⁵ Zie artikel 1, lid 2, van Verordening (EG) nr. 3295/94 van de Raad van 22 december 1994, reeds aangehaald. Deze verordening wordt op het ogenblik gewijzigd (PB C 108 van 7.4.1998, blz. 63).

¹⁶ Zie de noot bij artikel 51 van de TRIPS-Overeenkomst, PB C 336 van 23.12.1994, blz. 213.

¹⁷ Zie de artikelen 7 e.v. van Richtlijn 96/9/EG van het Europees Parlement en de Raad van 11 maart 1996 betreffende de rechtsbescherming van databanken, PB L 77 van 27.03.1996, blz. 20.

1.5. Doel van het Groenboek

Dit Groenboek heeft tot doel:

- de economische impact van namaak en piraterij in de interne markt te evalueren;
- de huidige wetgeving op dit gebied te evalueren en daarbij na te gaan wat de problemen zijn en welke verbeteringen noodzakelijk zijn uit juridisch oogpunt; en
- te onderzoeken of een communautair optreden op dit gebied noodzakelijk is, gelet op de doelstellingen van de interne markt.

Vanuit deze invalshoek zullen verschillende mogelijkheden tot actie worden onderzocht op vier specifieke terreinen: het toezicht door de privé-sector; het gebruik van technische middelen; sancties en middelen tot handhaving van intellectuele eigendomsrechten; en de administratieve samenwerking tussen de bevoegde autoriteiten. Deze mogelijkheden zullen dan eventueel door de Commissie in concrete maatregelen worden omgezet, binnen de grenzen van haar bevoegdheden en met inachtneming van het evenredigheidsbeginsel, op basis van de opmerkingen die zij van de belanghebbende kringen ontvangt.

De in dit Groenboek gestelde vragen moeten de Commissie in staat stellen zich een zo volledig mogelijk beeld van de situatie te vormen en moeten haar het nodige inzicht verschaffen om na het overleg eventueel initiatieven te nemen.

De Commissie verzoekt alle belanghebbende kringen actief aan een breed overleg over het behandelde thema deel te nemen en de in dit Groenboek gestelde vragen te beantwoorden. De Commissie vestigt er de aandacht op dat de bij haar ingediende opmerkingen als vertrouwelijk zullen worden beschouwd en niet zonder toestemming van de betrokkenen ter kennis van het publiek zullen kunnen worden gebracht.

2. AARD EN KENMERKEN VAN HET FENOMEEN

Namaak en piraterij in de interne markt zijn een nog slecht gekend fenomeen. Hoewel de van rechthebbenden afkomstige indicaties en de inbeslagnemingen door overheidsdiensten een zeker idee geven van wat er op dit gebied zoal gebeurt, en meer bepaald langs welke kanalen, is de op het ogenblik beschikbare informatie te fragmentarisch voor een goed inzicht in de aard en de kenmerken van het fenomeen zoals het zich in zijn algemeenheid in de interne markt voordoet. Aan elk communautair initiatief om het fenomeen aan te pakken, moet dus een volledige en nauwkeurige evaluatie voorafgaan.

Eerst en vooral moet worden gepreciseerd welke handelingen in de interne markt als namaak of piraterij worden aangemerkt. Er blijken namelijk zeer uiteenlopende feiten onder deze noemer te worden gebracht. Het kan bijvoorbeeld gaan om het aanbrengen van een merk op een op frauduleuze wijze vervaardigd product dat slechts van verre op het authentieke product lijkt, of om het maken van een perfecte kopie van een product zonder toestemming van de rechthebbende. De verschillende vormen van namaak of piraterij kunnen ook een verschillende aanpak vereisen. Bovendien mag niet uit het oog worden verloren dat bepaalde daden van namaak of piraterij buiten het grondgebied van de interne markt kunnen worden gepleegd. Daarom moet ook aandacht worden besteed aan zulke daden die in derde landen worden gepleegd (en aan de middelen waarover de Gemeenschap beschikt om ertegen op te treden), maar die desondanks als daden van communautaire namaak of piraterij worden gekwalificeerd, omdat het epicentrum van het fenomeen - bepaald door de inbreuk op het intellectueel eigendomsrecht - zich in de interne markt bevindt.

Wat de vraag betreft welke sectoren door het fenomeen worden getroffen, blijkt dat niet langer luxeartikelen met een prestigieuze naam (zoals parfum, uurwerken, kleding, lederwaren en andere accessoires) het enige doelwit zijn, maar dat de meest uiteenlopende sectoren erdoor worden geplaagd. Er wordt ook op grote schaal illegaal gehandeld in de sector van de auteursrechtelijk beschermde producten, meer bepaald audio- en video-opnamen, en de laatste jaren in de informaticasector. Uit interventies van de douanediensdiensten blijkt dat het fenomeen zich in nog een hele reeds andere sectoren voordoet en dat allerlei producten worden nagemaakt: brillen, ballpoints, tuinkabouters, tuinstoelen, speelkaarten, koekjes, schakelaars, kookpannen¹⁸. Er worden ook producten nagemaakt die zeer belangrijk zijn uit het oogpunt van de volksgezondheid en de openbare veiligheid, zoals geneesmiddelen en medisch materiaal, speelgoed, onderdelen van auto's¹⁹ en vliegtuigen. Het is dus belangrijk precies te weten welke sectoren in de interne markt door het fenomeen worden getroffen, omdat het om producten kan gaan die risico's voor de volksgezondheid en de openbare veiligheid meebrengen wanneer de technische en veiligheidsnormen niet in acht worden genomen.

Een ander punt dat moet worden onderzocht, is in de vorm van welke activiteiten en gedragingen het fenomeen zich in de interne markt voordoet. Naast de vervaardiging van producten met schending van een intellectueel eigendomsrecht zijn er ook het in de handel brengen, de distributie, de invoer en de uitvoer van zulke producten, de levering van diensten, het gebruiken of aanbrengen van een merk zonder toestemming van de merkhouder. Ook hier is het beschikken over degelijke informatie van wezenlijk belang om het fenomeen te kunnen aanpakken. Er bestaan op het ogenblik geen precieze gegevens waaruit zou kunnen worden afgeleid dat deze of gene lidstaat in sterkere mate dan de andere door namaak of piraterij wordt getroffen. Bovendien kan niet a priori worden uitgesloten dat de overtreders profiteren van de verschillen tussen de nationale rechtsstelsels. Het is noodzakelijk over nauwkeurige informatie te beschikken om de stromen van namaak- en piraatproducten en aldus de zwakke punten in de interne markt in kaart te kunnen brengen. Wat overwegend uit derde landen afkomstige namaak- of piraatproducten of -diensten betreft, kan het interessant zijn het land van herkomst of oorsprong van die producten of diensten te kennen, om eventueel preventief te kunnen ingrijpen.

Gezien de diversiteit van de intellectuele eigendomsrechten, is het bovendien absoluut noodzakelijk te weten welke van die rechten het vaakst worden geschonden. Tenslotte onderstelt een juiste aanpak van het fenomeen in de interne markt ook een beschrijving van de omstandigheden waaronder namaak en piraterij zich voordoen (langs welke kanalen geschiedt de distributie? heeft het fenomeen een permanent of seizoensgebonden karakter? enz.). De reeds beschikbare informatie lijkt erop te wijzen dat op het gebied van namaak en piraterij gebruik wordt gemaakt van twee soorten kanalen: clandestiene kanalen en de gewone handelskanalen. De clandestiene handel vindt per definitie buiten de reguliere markt plaats (op de zwarte markt): op straat, op markten, per correspondentie of via Internet. Er blijkt echter ook gebruik te worden gemaakt van de gewone handelskanalen, bijvoorbeeld in de autosector. Er zijn aanwijzingen dat ondanks de strikte controle op communautair niveau ook de geneesmiddelenmarkt door het fenomeen wordt getroffen; het zwaartepunt zou hier op de uitvoer naar derde landen liggen. In bepaalde opzichten zouden namaak en piraterij heden ten dage kunnen worden gerekend tot het domein van de georganiseerde criminaliteit²⁰, die hierin een middel zou vinden om geld dat van andere vormen van illegale handel (wapens, drugs, enz.) afkomstig is, wit te wassen en opnieuw in omloop te brengen.

¹⁸ Verslag van de Commissie over de toepassing van Verordening (EG) nr. 3295/94, COM(98)25 van 28.1.1998.

¹⁹ In de autosector worden zowel carrosserieonderdelen (plaatwerk) als mechanische onderdelen (remschijven, motoronderdelen, onderdelen van de besturing of ophanging, banden) nagemaakt.

²⁰ Zie het Actieplan ter bestrijding van de georganiseerde criminaliteit, door de Raad aangenomen op 28 april 1997 (PB C 251 van 15.8.1997), reeds aangehaald.

Vragen:

1. Bent u het eens met de voorgestelde afbakening van het onderwerp van dit Groenboek of bent u van mening dat het nog andere handelingen zou moeten omvatten en, zo ja, welke?

In welke sector(en) en, in voorkomend geval, in welke specifieke subsector(en) komt namaak of piraterij voor?

Wat zijn volgens u de oorzaken van dit fenomeen?
2. Kunt u aangeven of u met dit fenomeen wordt geconfronteerd:
 - in het stadium van de productie?
 - in het stadium van de distributie?
 - of op het ogenblik waarop goederen die eerst op regelmatige wijze vanuit een derde land in de Gemeenschap zijn ingevoerd, binnen de Gemeenschap worden verhandeld?
 - ofwel op het gebied van de levering van diensten?
 - of nog in een ander stadium of andere stadia?
3. Kunt u voor elk van de beschouwde stadia aangeven in welke lidstaat of lidstaten of, in voorkomend geval, in welk gebied van een lidstaat van de Europese Gemeenschap dit fenomeen zich voordoet?

Kunt u preciseren welk het land van herkomst of oorsprong van de betrokken goederen of diensten is?
4. Kunt u voor elk geval aangeven welke de rechten zijn waarop inbreuk wordt gemaakt (merk, tekening of model, octrooi, auteursrecht of naburig recht, recht sui generis van de fabrikant van een databank, enz.)? Preciseer voor elke categorie van rechten om welk recht het gaat.
5. Beschrijf, indien mogelijk, in het kort onder welke omstandigheden deze daden van namaak of piraterij worden gepleegd (langs welke kanalen geschiedt de distributie? heeft het fenomeen een permanent of een seizoensgebonden karakter? enz.).

Bestaat er bij uw weten een verband tussen deze daden en andere vormen van criminele activiteit, eventueel de georganiseerde criminaliteit?

3. ECONOMISCHE ANALYSE: OMVANG EN GEVOLGEN VAN HET FENOMEEN

Hoewel in de wereld cijfermateriaal beschikbaar is, valt de omvang van het fenomeen in de interne markt moeilijk te bepalen. Tal van nationale, Europese en internationale brancheorganisaties stellen vrij geregeld ramingen over namaak en piraterij op. Deze geven een idee van de ernst van het probleem, maar ook niet meer dan dat. Hetzelfde geldt voor de interventies en inbeslagnemingen door politie en douane, waaruit alleen maar kan worden afgeleid dat namaak en piraterij steeds verder om zich heen grijpen, ook in de Gemeenschap. Alvorens enig optreden van de Gemeenschap op dit gebied te overwegen, is het dus absoluut noodzakelijk nauwkeuriger informatie in te winnen over de omvang van het fenomeen in de interne markt in verhouding tot de legitieme handel.

Ook wat de gevolgen van namaak en piraterij in de interne markt betreft, is de situatie onvoldoende duidelijk. Deze gevolgen zijn moeilijk te becijferen. Op economisch en sociaal vlak leiden namaak en piraterij voor de ondernemingen, die vaak belangrijke bedragen in onderzoek, marketing en reclame investeren, tot een daling van hun omzet en tot verlies van vaak met veel moeite verworven marktaandeel, zonder te spreken van het immateriële nadeel en de morele schade die zij lijden door de aantasting van hun merkimago in de ogen van hun klanten. Het spreekt vanzelf dat, wanneer de ondernemingen hun investeringen en hun activiteiten op het gebied van onderzoek en ontwikkeling niet kunnen doen renderen, dit een domper zal zetten op de creativiteit en de innovatie in de Gemeenschap. Een blik op de situatie in de sector van de compactdiscs²¹ en in de geneesmiddelensector²² is in dit verband leerrijk. Op sociaal vlak tast de schade die de ondernemingen lijden, uiteindelijk de werkgelegenheid aan²³.

Ook voor de nationale economieën heeft het fenomeen belangrijke economische en sociale gevolgen. Het leidt tot een daling van de inkomsten van de staat of van de Gemeenschap (douanerechten, BTW) en kan aanleiding geven tot talrijke overtredingen van de arbeidsreglementering, wanneer namaak- of piraatproducten worden gefabriceerd in clandestiene werkplaatsen door zwartwerkers. Het fenomeen vormt een echte bedreiging voor de economieën in het algemeen, omdat de markten die erdoor worden getroffen, en die zoals de textielmarkt soms zeer kwetsbaar zijn, erdoor kunnen worden gedestabiliseerd.

Namaak en piraterij hebben ook schadelijke gevolgen voor de consumenten. Ze gaan meestal gepaard met een bewuste misleiding van de consument omtrent de kwaliteit die hij terecht verwacht van een product waarop bijvoorbeeld een gereputeerd merk is aangebracht. Wanneer hij buiten de legitieme handel namaak- of piraatproducten koopt, geniet de consument doorgaans geen after-sales-service en heeft hij geen verhaal in geval van schade. Het fenomeen verstoort niet alleen de openbare orde, maar vormt een echte bedreiging voor de gehele samenleving, doordat het gevaar kan opleveren voor de volksgezondheid (namaak van geneesmiddelen, geknoei met alcoholische dranken) of voor de openbare veiligheid (namaak van speelgoed of van onderdelen van auto's en vliegtuigen).

Vragen:

6. Beschikt u over precieze gegevens (cijfers), en zo ja welke, over de omvang van namaak en piraterij in de betrokken sector(en)?

-
- ²¹ In de sector van de compactdiscs draagt de piraat geen opnamekosten, betaalt hij niet voor licenties, keert hij geen royalty's uit aan de artiesten en behoeft hij niets uit te geven aan een toestemming tot reproductie. Ook de promotie, het ontwerpen van de hoes en het opstellen van de hoestekst kosten hem niets, aangezien de platenmaatschappijen dit voor hun rekening nemen. Omdat bovendien de distributiekosten bij piraatproducten veel lager zijn, bedraagt de kostprijs per plaat voor de piraat ongeveer 60% minder dan voor de rechtmatige distributeur. Tenslotte loopt de piraat geen enkel commercieel risico, omdat hij zich in de regel toelegt op die producten welke het beste verkopen.
- ²² In de geneesmiddelensector spaart de namaker die aan de samenstelling van een geneesmiddel geraakt, de onderzoekskosten uit, die in deze sector bijzonder hoog zijn. Hij kan het geneesmiddel dus tegen een zeer concurrerende prijs fabriceren en verkopen. Hij kan zijn kosten nog verminderen door de dosissen te verlagen of soms zelfs door bestanddelen te vervangen door totaal onwerkzame stoffen. Met de nieuwe druktechnieken zijn de verpakgings- en etiketteerkosten vrij gering.
- ²³ Volgens een recente enquête van KPMG, de Union des Fabricants en Sofres kost namaak in Frankrijk ongeveer 38.000 arbeidsplaatsen (Les Echos, 28.1.1998). Volgens een studie van Price Waterhouse zou in de softwaresector een vermindering van de piraterij met 10 %, d.w.z. tot het niveau in de Verenigde Staten, in Europa tegen het jaar 2001 meer dan 250.000 banen opleveren (Blick durch die Wirtschaft, 28.5.1998).

Wat is het aandeel ervan in verhouding tot de legitieme handel?

7. Kunt u precieze gegevens verstrekken over de economische en sociale gevolgen van dit fenomeen in de betrokken sector(en):

- voor de ondernemingen (verlies van arbeidsplaatsen, daling van de omzet, enz.)?
- voor de nationale economie (zwartwerk, verlies van belastinginkomsten, enz.)?

Kunt u precieze gegevens verstrekken over de gevolgen van dit fenomeen op het vlak van de consumentenbescherming (gezondheid, veiligheid...)?

Ingeval namaak en piraterij ook aanleiding geven tot andere illegale activiteiten (op sociaal, fiscaal... gebied), kunt u aangeven wat het aandeel ervan is in verhouding tot die andere activiteiten?

4. JURIDISCHE ANALYSE

De materiële rechtsregels inzake intellectuele eigendom zijn op internationaal niveau het werk van de Wereldorganisatie voor de Intellectuele Eigendom (WIPO) en van de Wereldhandelsorganisatie (WTO), in het kader waarvan de TRIPS-Overeenkomst tot stand is gekomen. Ook de Gemeenschap is ertoe overgegaan de op nationaal niveau bestaande rechten te harmoniseren en nieuwe rechten in het leven te roepen, niet alleen om zich aan de internationale rechtsregels te conformeren maar ook om aan de totstandbrenging van de interne markt bij te dragen. De lidstaten hebben hun wetgeving op dit gebied moeten aanpassen, maar dit neemt niet weg dat er met betrekking tot bepaalde aspecten van het recht inzake intellectuele eigendom nog verschillen bestaan die historisch gegroeid zijn en het stempel dragen van de eigen rechtstraditie van elke lidstaat.

Een eerste manier om namaak en piraterij aan te pakken, bestaat erin verbetering te brengen in de materiële rechtsregels inzake intellectuele eigendom. Naast de harmonisatie van de intellectuele eigendomsrechten vermindert het in het leven roepen van unitaire rechten op het gebied van de industriële eigendom - men denke hier aan het Gemeenschapsmerk²⁴ - in zekere mate het risico van namaak en piraterij. Deze unitaire rechten bieden immers een eenvormige bescherming en gelden op het gehele grondgebied van de Gemeenschap. Ze zorgen hierdoor voor een grotere transparantie en maken de markten homogener en beter overzienbaar voor de rechthebbenden. Een unitair systeem neemt de moeilijkheden weg die worden veroorzaakt door de dispariteit van de nationale beschermingsstelsels. Verder werken aan het in het leven roepen van unitaire rechten is bijgevolg een van de mogelijke wijzen van benadering van het fenomeen van namaak en piraterij in de interne markt. De aanpak ten gronde behoeft niet per se uniform te zijn en kan verschillen naar gelang van de betrokken intellectuele eigendomsrechten. In bepaalde gevallen volstaat misschien een minder ingrijpende aanpak en is het voldoende de harmonisatie verder uit te diepen, bijvoorbeeld door klaarheid te scheppen omtrent bepaalde punten die door de rechterlijke instanties op uiteenlopende wijze zijn geïnterpreteerd.

Een ander pad dat kan worden bewandeld om namaak en piraterij te bestrijden, is dat van maatregelen en procedures tot handhaving van intellectuele eigendomsrechten. In dit verband zijn in de TRIPS-Overeenkomst een aantal minimumnormen ingeschreven die alle leden van de WTO in acht moeten nemen. Wat tot dusver op het niveau van de Gemeenschap conform deze overeenkomst is ondernomen, situeert zich op het terrein van de controle aan de buitengrens. Met

²⁴ Verordening (EG) nr. 40/94 van de Raad van 20 december 1993 inzake het Gemeenschapsmerk, PB L 11 van 14.1.1994, blz. 1.

betrekking tot de overige in de TRIPS-Overeenkomst geregelde aspecten is het tussen de lidstaten de facto tot een zekere harmonisatie van hun wetgeving gekomen. Wat de niet in de TRIPS-Overeenkomst behandelde aspecten betreft, regelt elke lidstaat zelf het toezicht en de bestraffing, zodat er van land tot land verschillen - en soms belangrijke verschillen - bestaan. Namaak en piraterij zijn grensoverschrijdend en worden steeds beter georganiseerd en professioneler bedreven, en kunnen dus niet doeltreffend worden bestreden op nationaal niveau. Het is bijgevolg belangrijk te onderzoeken hoe doeltreffend de bestaande maatregelen en procedures zijn, ook in de praktijk, en na te gaan hoe ze kunnen worden verbeterd. Hierbij kan lering worden getrokken uit sommige nationale wetsbepalingen die hun doeltreffendheid hebben bewezen. Met het oog op bepaalde modegevoelige sectoren waar het grootste gedeelte van de omzet in een betrekkelijk korte periode wordt gerealiseerd, moet worden bezien of de maatregelen en procedures ter bestrijding van namaak en piraterij voldoende doeltreffend zijn om snel te kunnen ingrijpen.

Hoewel deze situatie niet wordt bestreken door de communautaire regelgeving inzake de controle op namaak- en piraatproducten aan de buitengrens²⁵, lijkt het nuttig in dit Groenboek ook te onderzoeken over welke middelen de houder van een intellectueel eigendomsrecht in de interne markt beschikt om zijn recht te doen handhaven ingeval producten die buiten de Gemeenschap op wettige wijze zijn vervaardigd, zonder zijn toestemming in de Gemeenschap worden ingevoerd (neveninvoer). Hierbij mag welteverstaan het beginsel van de communautaire uitputting van rechten, dat door het Hof van Justitie in zijn rechtspraak ondubbelzinnig is erkend²⁶ en dat in de communautaire regelgeving is verankerd²⁷, niet ter discussie worden gesteld. Ook moet er bij dit onderzoek rekening mee worden gehouden dat de situatie niet voor alle intellectuele eigendomsrechten dezelfde is.

Vragen:

- | | |
|-----|---|
| 8. | Wat is in het algemeen, op grond van uw praktische ervaring, het belangrijkste probleem dat zich bij de huidige stand van het recht op het gebied van namaak en piraterij voordoet? |
| 9. | Lijken de nationale, communautaire en internationale materiële rechtsregels inzake intellectuele eigendom u op het ogenblik toereikend om namaak en piraterij in de interne markt te voorkomen? Maak, in voorkomend geval, onderscheid naar gelang van de betrokken intellectuele eigendomsrechten. |
| | Zo niet, welke verbeteringen zijn volgens u noodzakelijk? |
| | Bent u inzonderheid van oordeel dat bepaalde nationale en internationale materiële rechtsregels met communautaire regelgeving dienen te worden aangevuld? Zo ja, welke? Maak ook hier, in voorkomend geval, onderscheid naar gelang van de betrokken intellectuele eigendomsrechten. |
| | Zijn er volgens u bepaalde punten die dienen te worden verduidelijkt, gelet op de jurisprudentie van de nationale rechterlijke instanties? |
| 10. | Zijn de nationale, communautaire en internationale bepalingen inzake <u>maatregelen en procedures</u> tot handhaving van intellectuele eigendomsrechten volgens u toereikend om |

²⁵ Zie artikel 1, lid 4, van Verordening (EG) nr. 3295/94 van de Raad van 22 december 1994, reeds aangehaald.

²⁶ Zie o.m. HvJEG, 14 juli 1981, zaak 187/80, Merck & Co. Inc. / Stephar, Jurispr. 1981, blz. 2063.

²⁷ Zie artikel 7, lid 1, van de Eerste Richtlijn 89/104/EEG van de Raad van 21 december 1988 betreffende de aanpassing van het merkenrecht der lidstaten, PB L 40 van 11.2.1989, blz. 1.

inbreuken in de interne markt te voorkomen en te bestraffen?

Zo niet, welke verbeteringen zijn volgens u noodzakelijk?

Bent u van mening dat bepaalde nationale en internationale maatregelen en procedures met communautaire maatregelen en procedures dienen te worden aangevuld? Zo ja, welke? Maak, in voorkomend geval, onderscheid naar gelang van de betrokken intellectuele eigendomsrechten.

11. Zijn de toegepaste maatregelen en procedures in de praktijk doeltreffend?

Zo niet, welke aanpassingen en wijzigingen zijn volgens u noodzakelijk? Maak, in voorkomend geval, onderscheid naar gelang van de betrokken intellectuele eigendomsrechten.

Zijn, op grond van uw ervaring, in modegevoelige sectoren de maatregelen en procedures ter bestrijding van namaak en piraterij voldoende doeltreffend om snel te kunnen ingrijpen?

12. Zijn in het geval dat goederen buiten de Gemeenschap op wettige wijze worden vervaardigd maar zonder toestemming van de rechthebbende in de Gemeenschap worden ingevoerd (neveninvoer), de middelen waarover deze laatste beschikt om zijn intellectueel eigendomsrecht te doen handhaven, volgens u toereikend?

Zo niet, welke verbeteringen zijn volgens u noodzakelijk?

13. Wanneer u in de sector waarin u werkzaam bent, in een gerechtelijke procedure de keuze hebt tussen verschillende intellectuele eigendomsrechten, welk recht biedt u dan, op grond van uw ervaring, de beste bescherming? Maak, in voorkomend geval, onderscheid naar gelang van het betrokken land.

5. MOGELIJKE OPLOSSINGEN

Om namaak en piraterij doeltreffend te bestrijden, kan aan horizontale maatregelen worden gedacht, en dit op vier terreinen: het toezicht door de privé-sector; het gebruik van technische middelen; sancties en middelen tot handhaving van intellectuele eigendomsrechten; en de administratieve samenwerking tussen de bevoegde autoriteiten.

5.1. Toezicht door de privé-sector

Bedoeld toezicht berust vooral op particuliere initiatieven van nationale, Europese en internationale brancheorganisaties, zoals verenigingen van producenten, verenigingen van merkhouders en auteursrechtenbureaus. Wat deze organisaties over het algemeen doen, is: de evolutie van de markt volgen; hun leden adviseren en bijstaan; samenwerken met de overheidsdiensten (douane, politie, justitie); verdachte activiteiten in het oog houden en daden van namaak en piraterij opsporen; het grote publiek informeren; en eventueel bij de overheid aandringen op noodzakelijke wetwijzigingen. Dergelijke initiatieven zijn vaak van zeer groot nut in de strijd tegen namaak en piraterij. De privé-sector moet evenwel bij het uitoefenen van toezicht de communautaire mededingingsregels in acht nemen. Deze regels zijn van doorslaggevend belang voor de totstandbrenging van een door concurrentie beheerste interne markt, ook voor door intellectuele eigendomsrechten beschermde goederen en diensten. De Commissie zal bij het minste vermoeden dat deze regels worden overtreden, krachtadig ingrijpen. Het hiernavolgende geldt dan ook onder dit voorbehoud.

Marktbewaking

Marktbewaking is belangrijk om daden van namaak en piraterij op het spoor te komen, zodat op passende wijze preventief en repressief kan worden opgetreden. Hoe doeltreffend deze bewaking is, hangt natuurlijk voor een groot deel af van de omvang van de betrokken markt en van het aantal marktdeelnemers. Hoe kleiner het aantal marktdeelnemers is, des te overzichtelijker is de markt. In de sector van de compactdiscs bijvoorbeeld is een cd-identificatiesysteem ingevoerd met behulp waarvan piraatproducten kunnen worden getraceerd tot aan de bron. Bijgevolg moet op het niveau van de interne markt worden onderzocht hoe doeltreffend de bestaande bewakingssystemen zijn en of zulke systemen dienen te worden ingevoerd in sectoren waar ze nog niet bestaan.

Vragen:

14. Bestaat er in de sector waarin u werkzaam bent, een marktbewakingssysteem om gevallen van namaak en piraterij op te sporen?
- Zo ja, werkt dit systeem op bevredigende wijze?
- Zo niet, welke verbeteringen zijn volgens u noodzakelijk? Zou op communautair niveau voor deze verbeteringen moeten worden gezorgd? Zo ja, verklaar dit nader.
- Indien in de sector waarin u werkzaam bent geen marktbewakingssysteem bestaat, bent u van mening dat met de invoering van een dergelijk systeem een doeltreffende bijdrage zou worden geleverd aan de bestrijding van namaak en piraterij in de interne markt? Zo ja, zou dit systeem op communautair niveau moeten worden ingevoerd? Verklaar dit nader.

Versterking van de samenwerking

De activiteiten van de brancheorganisaties op het gebied van de bestrijding van namaak en piraterij, met name op het vlak van de informatiegaring, zouden op nationaal of communautair niveau kunnen worden voortgezet en aangemoedigd. Dit zou bijvoorbeeld kunnen gebeuren door ervoor te zorgen dat ook de overheidsdiensten die verantwoordelijk zijn voor de bestrijding van namaak en piraterij, gegevens invoeren in de door deze organisaties beheerde databanken, of door een centrale databank in het leven te roepen, waarin dan zowel deze organisaties als bedoelde diensten gegevens invoeren. In beide gevallen zou erop moeten worden toegezien dat de regels inzake vertrouwelijkheid en bescherming van persoonsgegevens in acht worden genomen. Er zou ook aan kunnen worden gedacht de oprichting van dergelijke organisaties, waar zij nog niet bestaan, te stimuleren en de samenwerking tussen dergelijke organisaties, eventueel binnen een ruimer verband, te bevorderen.

Ook de uitwisseling van ervaringen tussen de brancheorganisaties en de overheidsdiensten die verantwoordelijk zijn voor de bestrijding van namaak en piraterij²⁸, zou kunnen worden aangemoedigd, evenals het verzorgen door de overheid, in samenwerking met bedoelde organisaties, van vormingscursussen voor de ambtenaren van de bevoegde diensten. Misschien zou hiervoor financiële steun kunnen worden verleend in het kader van het Falcone-programma²⁹, indien het projecten met een Europese dimensie betreft. Ook bewustmakings- en

²⁸ Althans in een aantal lidstaten zijn dit de douanediensdiensten. Wanneer deze diensten namaak- of piraatproducten ontdekken, maken zij naar gelang van het land het dossier over aan de politiediensten, die dan het onderzoek voeren, of voeren zij (zoals in het Verenigd Koninkrijk en Duitsland) zelf het onderzoek.

²⁹ Gemeenschappelijk optreden van 19 maart 1998 door de Raad vastgesteld op basis van artikel K.3 van het Verdrag betreffende de Europese Unie, houdende een uitwisselings-, opleidings- en

voorlichtingscampagnes ten behoeve van het grote publiek, die belangrijk zijn uit een oogpunt van preventie, zouden kunnen worden ondersteund.

Voorts zou de samenwerking tussen de overheid en de brancheorganisaties, met name wat de uitwisseling van informatie betreft, meer kunnen worden geformaliseerd, bijvoorbeeld door het sluiten van convenanten. Deze zouden van de zijde van de organisaties de verbintenis inhouden om de informatie over gevallen van namaak of piraterij die zij zelf of langs hun leden om verkrijgen, aan de overheid door te geven, en van de zijde van de overheid de verbintenis om, met inachtneming van de regels inzake vertrouwelijkheid en binnen de grenzen van wat wettelijk is toegestaan, de organisaties over ontdekte gevallen van namaak of piraterij in te lichten, zodat deze organisaties of hun leden snel kunnen reageren, zo nodig ook langs gerechtelijke weg.

Vragen:

- | | |
|-----|--|
| 15. | <p>Bent u van mening dat het bevorderen van de activiteiten van de brancheorganisaties, zoals bewustmakingscampagnes ten behoeve van het grote publiek en de verzameling en verspreiding van informatie, zou kunnen bijdragen tot een betere bestrijding van namaak en piraterij in de interne markt?</p> <p>Acht u hiertoe een initiatief op communautair niveau aangewezen?</p> <p>Wat denkt u in dit verband, zonder de regels inzake de bescherming van persoonsgegevens uit het oog te verliezen, bijvoorbeeld van de oprichting van een centrale databank of een uitbreiding en verbetering van de bestaande databanken?</p> <p>Bent u van mening dat het tot een betere bestrijding van namaak en piraterij zou kunnen bijdragen, indien op communautair niveau initiatieven worden genomen om de oprichting van dergelijke organisaties of de opnemng van dergelijke organisaties in een ruimer verband aan te moedigen?</p> |
| 16. | <p>Hoe zouden volgens u de wederzijdse samenwerking en de uitwisseling van informatie tussen de overheid en de brancheorganisaties kunnen worden verbeterd?</p> <p>Zou het volgens u, op grond van uw ervaring, bijvoorbeeld de bestrijding van namaak en piraterij ten goede komen, indien tussen de overheid en de brancheorganisaties op dit gebied convenanten worden gesloten?</p> |

Verbetering van het rechtskader

De brancheorganisaties vervullen vaak een toezichts- en onderzoekstaak ten behoeve van hun leden. Het zou ook kunnen worden overwogen de bevoegdheden van de organisaties die in de strijd tegen namaak en piraterij actief zijn, zodanig uit te breiden dat zij in rechte kunnen optreden om op te komen voor de collectieve belangen die zij behartigen. Meer in het algemeen zou de mogelijkheid kunnen worden onderzocht een rechtskader te creëren voor de acties en interventies van deze organisaties in de strijd tegen namaak en piraterij. Zo zouden misschien de activiteiten van deze organisaties op het terrein kunnen worden uitgebreid, eventueel ook door ze in concrete gevallen te betrekken bij de door de bevoegde autoriteiten verrichte controles.

Vragen:

- | | |
|-----|---|
| 17. | <p>Acht u, op grond van uw ervaring, de actie- en interventiemogelijkheden op het terrein van de bij de bestrijding van namaak en piraterij betrokken brancheorganisaties toereikend om dit fenomeen op doeltreffende wijze tegen te gaan?</p> <p>Zo niet, bent u van mening dat de bestrijding van dit fenomeen doeltreffender zou kunnen worden gemaakt door een rechtskader voor de acties en interventies van deze organisaties te creëren, bijvoorbeeld om ze nauwer te betrekken bij de werkzaamheden van de nationale autoriteiten?</p> <p>Zo ja, hoe zou dit volgens u moeten worden verwezenlijkt?</p> |
| 18. | <p>Spelen bedoelde brancheorganisaties volgens u een voldoende belangrijke rol in gerechtelijke procedures?</p> <p>Bent u bijvoorbeeld van mening dat een zodanige uitbreiding van de bevoegdheden van deze organisaties dat zij in rechte kunnen optreden om op te komen voor de collectieve belangen die zij behartigen, zou kunnen bijdragen tot een betere bestrijding van namaak en piraterij in de interne markt?</p> <p>Zo ja, onder welke voorwaarden zou aan deze organisaties procesbevoegdheid kunnen worden toegekend (aantonen van procesbelang ...)?</p> |
| 19. | <p>Welke nationale of internationale instanties of welke brancheorganisaties lijken u, op grond van uw ervaring, het efficiëntst te werk te gaan bij de bestrijding van namaak en piraterij?</p> |

5.2. Het gebruik van technische middelen

De houders van intellectuele eigendomsrechten kunnen technische middelen gebruiken om hun producten of diensten te beschermen en te identificeren in de strijd tegen de namaak en de piraterij. Die technische middelen kunnen uiteenlopende vormen aannemen: veiligheidshologrammen, optische middelen, chipkaarten, magnetische systemen, biometrische codes, speciale inkt, microscopische etiketten, enz. Die technische middelen vergemakkelijken de vervolging en de beteugeling van de namaak en de piraterij. Door die middelen kan onrechtmatig gebruik van werken, producten of diensten gemakkelijker worden “nagetrokken” zodat de overtreders op een efficiëntere manier kunnen worden opgespoord en vervolgd. Hoewel die technische middelen de mogelijkheid bieden om grove gevallen van namaak of piraterij te herkennen, zijn zij in het algemeen evenwel niet bestand tegen de misbruiken van beter georganiseerde overtreders die erin slagen die middelen op hun beurt te reproduceren. Om die reden moeten die middelen in aanmerking komen voor een dienstige rechtsbescherming die de schending, de manipulatie of de neutralisering ervan verhindert.

Er bestaan internationale verplichtingen op gebied van het auteursrecht en de naburige rechten³⁰ die betrekking hebben op de rechtsbescherming tegen het onwerkzaam maken van technische maatregelen welke de rechthebbenden in verband met de uitoefening van hun intellectuele eigendomsrechten toepassen en die beletten dat handelingen worden verricht waarvoor de rechthebbenden geen toestemming hebben verleend of die rechtens niet zijn geoorloofd. De

³⁰ Zie artikel 11 van het WIPO-Verdrag inzake het auteursrecht en artikel 18 van het WIPO-Verdrag inzake uitvoeringen en fonogrammen. Die twee verdragen zijn aangenomen door de diplomatieke WIPO-conferentie over bepaalde vraagstukken op gebied van het auteursrecht en de naburige rechten die op 20 december 1996 te Genève werd gehouden.

Commissie heeft op communautair niveau maatregelen genomen op gebied van de intellectuele eigendom³¹ om ervoor te ijveren dat bepaalde onrechtmatige activiteiten die betrekking hebben op de technische middelen, verboden zouden worden in de lidstaten.

Doeltreffendheid van de technische middelen

Hoewel de lopende communautaire initiatieven op gebied van intellectuele eigendom in de dienstige gremia moeten worden besproken, dient te worden onderzocht of de inzake intellectuele eigendom ingevoerde technische middelen voldoende beschermd zijn en of hun bescherming moet worden verzekerd of versterkt bijvoorbeeld door een communautair initiatief dat erop is gericht in de lidstaten bepaalde activiteiten met commercieel oogmerk te verbieden ten aanzien van onrechtmatige technische middelen (de fabricage, de invoer in de Gemeenschap, de verkoop, het voorhanden hebben, de installatie, het onderhoud, de vervanging, de reclame enz.).

Van de technische middelen die de mogelijkheid bieden om goederen en diensten te identificeren of op een andere wijze te beschermen, mag geen misbruik worden gemaakt om de markt af te schermen en de parallelle invoer te beheersen. De Commissie kan niet aanvaarden dat inbreuk zou worden gemaakt op het Gemeenschapsrecht, inzonderheid op de voorschriften inzake de interne markt en de concurrentievoorschriften, ingevolge het gebruik van die technische middelen.

Vragen:

- | | |
|-----|--|
| 20. | Beschikt u over bepaalde technische middelen om uw industriële eigendomsrechten te beschermen? Zo ja, welke? |
| | Bieden die technische middelen een toereikende bescherming? Indien niet, welke problemen hebt u vastgesteld? Wat is de kostprijs ervan? |
| 21. | Bent u van mening dat de rechtsbescherming van die technische middelen voldoende verzekerd is om activiteiten te verhinderen die de schending, de manipulatie of de ongeoorloofde neutralisering van die middelen mogelijk maken of vergemakkelijken? |
| | Is die bescherming verzekerd op niveau van de onderneming, de bedrijfstak of op wetgevend en regulerend niveau? |
| 22. | Wat de rol van de autoriteiten betreft, bent u van mening dat een gestandaardiseerde bescherming van die technische middelen een afdoende antwoord zou zijn op die onrechtmatige activiteiten? |
| | Zo niet, welk alternatief zou volgens u in overweging kunnen worden genomen? |
| | Zonder vooruit te lopen op de onderzoeken welke momenteel op communautair niveau aan de gang zijn, zou u een initiatief inzake intellectuele eigendom op het niveau van de Europese Unie, dat erop is gericht de lidstaten in het algemeen onder meer de fabricage, de invoer in de Gemeenschap of de verkoop van onrechtmatige technische middelen te verbieden, gunstig bejegenen? |

³¹ Zie artikel 6 van het voorstel voor een richtlijn betreffende de harmonisatie van bepaalde aspecten van het auteursrecht en de naburige rechten in de informatiemaatschappij (reeds geciteerd).

De onderzoeks- en ontwikkelingsprogramma's van de Commissie kunnen oplossingen aanreiken wat het gebruik van technische middelen betreft. In die context is het dienstig om inlichtingen in te winnen inzonderheid over de aard (rol, functies) van de technische middelen die de belanghebbenden aangewezen achten en die de mogelijkheid bieden om bepaalde O&O-acties van het vijfde kaderprogramma beter uit te werken en te focussen, met name de tweede kernactiviteit van het specifieke programma voor onderzoek, technologische ontwikkeling en demonstratie (1998-2002) op het gebied van "een gebruikersvriendelijke informatiemaatschappij"³². Aldus kan met die gegevens rekening worden gehouden bij de definitie van specifieke O&O-maatregelen.

Vragen:

23. Indien u van mening bent dat het gebruik van technische middelen kan bijdragen aan de bescherming van uw intellectuele eigendomsrechten:
- Welke zijn dan de aard en de ideale functies van een technisch middel dat aan uw behoeften kan beantwoorden? (U hoeft in uw antwoord niet noodzakelijkerwijze rekening te houden met de huidige stand van de beschikbare technologieën maar u kunt uiteenzetten welke functies wenselijk zijn.)
 - Kunt u het ideale scenario beschrijven waarin een technisch middel dat aan uw behoefte voldoet, kan worden gebruikt?
 - Acht u het wenselijk dat de technische beschermingsmiddelen genormaliseerd worden? Zo ja, op welk niveau? Zo niet, waarom?

5.3. De sancties en de middelen om de naleving van intellectuele eigendomsrechten te verzekeren

Naast de bevordering van de toezichtsactiviteiten van de particuliere sector en de bescherming die door technische middelen wordt geboden, dient de behoefte aan en de haalbaarheid van eventuele communautaire initiatieven inzake sancties en middelen om de naleving van intellectuele eigendomsrechten te verzekeren, eveneens te worden onderzocht. De vraag dient te worden gesteld of bijkomende maatregelen en procedures in overweging moeten worden genomen om de strijd tegen de namaak en de piraterij in de interne markt te verbeteren en te versterken ter aanvulling van die welke in de TRIPS-overeenkomst zijn vervat³³ en die de gemeenschappelijke basis zijn op dat gebied in alle lidstaten van de EG. In die context dient rekening te worden gehouden met de bijzondere voorschriften in bepaalde nationale wetgevingen waarvan de doeltreffendheid reeds is bewezen. Het spreekt vanzelf dat de sancties en middelen welke eventueel op communautair niveau in overweging worden genomen met het oog op de handhaving van de intellectuele eigendomsrechten, in overeenstemming moeten zijn met de algemene rechtsbeginselen, zoals, bijvoorbeeld, het evenredigheidsbeginsel of de eerbiediging van de particuliere levenssfeer.

³² Voorstel voor een beschikking van de Raad dat door de Commissie is ingediend op 22 juni 1998, PB C 260 van 18.8.1998, blz. 16.

³³ Zie artikel 41 tot en met 61 van de TRIPS-overeenkomst.

In alle wetgevingen van de lidstaten is bepaald dat namaak of piraterij in beginsel strafbaar zijn maar het niveau en de gestrengheid van de sancties lopen aanzienlijk uiteen per lidstaat. Ten aanzien van bepaalde typen rechten is evenwel in geen enkele strafrechtelijke sanctie voorzien. Meerdere lidstaten hebben evenwel de jongste jaren de strafrechtelijke beteugeling van de namaak en de piraterij versterkt. Strafrechtelijke vervolgingen bieden immers bepaalde voordelen ten aanzien van een civielrechtelijke beteugeling (groter ontradend effect, doelmatiger opsporing en bewijsgaring, enz.). Derhalve dient te worden nagedacht over de doeltreffendheid van de huidige beteugeling in de interne markt en over eventuele verbeteringen. Voor zover de namaak of de piraterij in de meeste gevallen aanleiding geven tot een reeks opeenvolgende verrichtingen, is het van belang te weten of alle betrokkenen in die keten, van de fabrikant tot de wederverkoper via de tussenpersonen, onder de toepasselijke wetgeving vallen. Tevens is het van belang te weten of de verschillen welke tussen de lidstaten bestaan, gevolgen sorteren voor de lokalisering van de namaak - en piraterij-activiteiten in de interne markt.

De Gemeenschap moet erop toezien dat de communautaire wetgeving correct wordt toegepast. Om die reden moet zij erop toezien dat inbreuken op het Gemeenschapsrecht worden vervolgd. In haar mededeling van 1995³⁴ heeft de Commissie reeds erop gewezen dat maatregelen, inzonderheid in de vorm van sancties, moeten worden genomen om de goede werking van de interne markt veilig te stellen, inclusief op het gebied van de bescherming van de industriële en commerciële eigendom. Ingevolge die mededeling heeft de Raad op 29 juni 1995 een resolutie³⁵ aangenomen waarin de lidstaten worden aangemaand de inbreuken op het Gemeenschapsrecht met dezelfde gestrengheid te bestraffen als de niet-naleving van het nationale recht en waarin de Commissie wordt uitgenodigd de studie met betrekking tot die vraagstukken voort te zetten en, indien nodig, voorstellen in te dienen. Daarna zijn standaardclausules inzake de sancties ingevoerd in de verordeningen en richtlijnen welke door de Commissie zijn voorgesteld meer bepaald op het gebied van de intellectuele eigendom³⁶.

Voorts kunnen andere beteugelende maatregelen in overweging worden genomen. In bepaalde nationale wetgevingen is bijvoorbeeld voorzien in bijzondere voorschriften ter versterking van de strafrechtelijke sancties. Naar het voorkomt zijn die maatregelen zeer doeltreffend in de strijd tegen de namaak en de piraterij. Het betreft onder meer de gedeeltelijke of gehele sluiting, voor een bepaalde periode, van de winkel of de vestiging waar het misdrijf is gepleegd. De uitbreiding van dergelijke maatregelen tot de gehele Gemeenschap kan een oplossing zijn.

Vragen:

24. De bepalingen van de TRIPS-overeenkomst welke door de lidstaten ten uitvoer zijn gelegd, voorzien in de invoering van strafrechtelijke procedures en straffen in bepaalde gevallen. Bent u van mening dat bijkomende verbeteringen dienen te worden ingevoerd om de intellectuele eigendomsrechten in de interne markt te doen naleven?

³⁴ Mededeling betreffende de rol van sancties voor de tenuitvoerlegging van de communautaire wetgeving op het gebied van de interne markt, COM(95) 162 van 3/5/1995.

³⁵ Resolutie van de Raad van 29 juni 1995 over de eenvormige en doeltreffende toepassing van het Gemeenschapsrecht en over sancties op overtredingen daarvan op het gebied van de interne markt, PB C 188 van 22/7/1995, blz.1.

³⁶ Zie onder meer artikel 8 van het voorstel voor een richtlijn betreffende de harmonisatie van bepaalde aspecten van het auteursrecht en de naburige rechten in de informatiemaatschappij (COM(97)628), reeds geciteerd.

Zo ja, welke?

Omvat de vigerende wetgeving de onderscheiden inbreukmakers in een keten van namaak of piraterij? Zo niet, welke bepalingen moeten volgens u worden ingevoerd om de echte verantwoordelijken op te sporen?

Bent u van mening dat de verschillen tussen de lidstaten gevolgen sorteren voor de lokalisering van de namaak- en piraterij-activiteiten in de Gemeenschap?

25. Bent u van mening dat de invoering van sancties op communautair niveau ter aanvulling van de nationale sancties, een doeltreffend middel is in de strijd tegen de namaak en de piraterij in de interne markt met het oog op een eenvormige toepassing van de wetgeving in de interne markt?

26. Zo niet, op welke andere middelen kan er volgens u een beroep worden gedaan?

Bent u bijvoorbeeld van mening dat de sluiting van de winkel of de vestiging waar het misdrijf is gepleegd, een passende en doelmatige maatregel is?

Civielrechtelijke handhaving

De rechthebbenden beschikken op nationaal niveau over een bepaald aantal voorlopige of definitieve gerechtelijke maatregelen en procedures waarop zij bij inbreuk een beroep kunnen doen om de naleving van hun intellectuele eigendomsrechten af te dwingen. Hoewel het oogmerk van die gerechtelijke maatregelen en procedures in alle lidstaten vergelijkbaar is omdat de lidstaten gebonden zijn door de TRIPS-overeenkomst in het kader van de WTO gesloten, kunnen de praktische uitvoeringsbepalingen per lidstaat aanzienlijk uiteenlopen.

De voorlopige maatregelen, die sneller en doeltreffender zijn dan de maatregelen welke kunnen worden gevraagd in de bodemprocedure, bieden de mogelijkheid om te beletten dat namaak of piraterij wordt begaan of voortgezet, alsook om de bewijsstukken veilig te stellen³⁷. Zij lopen in beginsel niet vooruit op de bodemprocedure. In principe bestaan in alle lidstaten voorlopige maatregelen, inclusief, in voorkomend geval, die welke worden genomen in het kader van een niet tegensprekelijke procedure³⁸. Niettemin kunnen belangrijke procedurele verschillen bestaan tussen de nationale stelsels en tussen de frequentie waarmee een beroep op die mogelijkheden wordt gedaan. Die verschillen vloeien voort uit de verschillende tradities en benaderingen in de lidstaten.

Het verzamelen en bewaren van bewijzen is een belangrijk element in de strijd tegen de namaak en de piraterij. Vanuit dit standpunt zijn de procedure welke in het Britse recht is bekend onder de naam “Anton Piller Order” en de Franse “procédure de saisie-contrefaçon” (beslag namaakproducten) zeer doeltreffende middelen om bewijzen te verzamelen en te bewaren. Het lijkt geen twijfel dat dergelijke maatregelen die gericht zijn op het bewaren van bewijzen in de onderzoeksfase of in de procedure, op doeltreffende wijze bijdragen aan de strijd tegen de namaak en de piraterij.

³⁷ Volgens de definitie welke door het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschap is gegeven, zijn voorlopige of bewarende maatregelen in de zin van artikel 24 van het Verdrag van Brussel “maatregelen die ter zake van onderwerpen die binnen het toepassingsgebied van het Verdrag vallen, een feitelijke of juridische situatie beogen te handhaven ter bewaring van rechten waarvan de erkenning langs andere weg wordt gevraagd voor de rechter die van het bodemgeschil kennis neemt”. (arrest *Reichert* van 26/3/1992, zaal C-261/90, Jurispr. 1992, blz. I-2149).

³⁸ Zie onder meer de kortgedingprocedure in Nederland of de procédure en référé in Frankrijk.

De verschillende maatregelen welke kunnen worden gevraagd voor de bodemrechter of voor de rechter in kortgeding omvatten meer bepaald de beëindiging van de aan de gang zijnde inbreuk of de voorkoming van toekomstige inbreuken, rechterlijke bevelen en schadevorderingen. De verzoeken tot beëindiging en tot voorkoming van nieuwe inbreuken kunnen worden ingediend in alle lidstaten. Zij verplichten de inbreukmaker ertoe elke verdere handeling welke verband houdt met de namaak, te beëindigen. De handeling welke moet worden beëindigd, betreft de namaakproducten zelf en de middelen welke voor de productie ervan worden gebruikt. Hoewel de fundamentele beginselen gelijk zijn, verschilt de toepassing ervan, bijvoorbeeld met betrekking tot de wijze waarop rekening wordt gehouden met de belangen van derden, de wijze waarop de namaakproducten worden geëlimineerd (vernietiging, wederuitvoer, enz.) of de voorwaarden waarin de ontmanteling van de middelen welke voor de productie van de namaakproducten worden gebruikt, kan worden gelast. De Nederlandse gerechtelijke instanties hebben bijvoorbeeld een interessante benadering ontwikkeld die erin bestaat dat de inbreukmaker kan worden verplicht de namaakproducten op zijn kosten uit het verkeer te halen.

In de lidstaten wordt het vaakst gebruik gemaakt van rechterlijke bevelen als instrument om de inbreukmaker met name te verbieden nieuwe inbreuken te maken op een intellectueel eigendomsrecht. De niet-naleving van een rechterlijk bevel geeft aanleiding tot specifieke sancties, gewoonlijk een geldboete, die wordt betaald aan de staat of aan de persoon ten faveure van wie het bevel is uitgevaardigd. Wat het herstel betreft, is de inbreukmaker aan de rechthebbende schadevergoeding verschuldigd om de schade die door de inbreuk op het intellectuele eigendomsrecht is veroorzaakt, te herstellen. De schadevergoedingen welke in het algemeen zelfs bij ontstentenis van schuld worden toegekend, worden vaak onvoldoende geacht om een voldoende herstel van het geleden nadeel te garanderen.

Hoewel die gerechtelijke maatregelen en procedures gemeenschappelijk zijn voor alle lidstaten, spreekt het vanzelf dat de tenuitvoerleggingsvoorwaarden per staat kunnen verschillen. Derhalve moet de doeltreffendheid ervan in de interne markt worden onderzocht en eventuele verbeteringen in overweging worden genomen, inclusief de uitbreiding van die maatregelen en procedures waarvan de doeltreffendheid is bewezen in bepaalde lidstaten.

Vragen:

- | | |
|-----|--|
| 27. | <p>De bepalingen van de TRIPS-overeenkomst welke ten uitvoer zijn gelegd in de lidstaten, voorzien in de invoering van doeltreffende en ontradende maatregelen en procedures. Bent u van mening dat bijkomende verbeteringen noodzakelijk zijn om de naleving van de intellectuele eigendomsrechten in de interne markt te garanderen?</p> <p>Zo ja, dewelke?</p> <p>Welke gerechtelijke maatregelen en procedures zijn volgens u de meest doeltreffende?</p> <p>Bent u van mening dat nagemaakte of piraatproducten voor een liefdadig doel moeten worden weggeschonken eerder dan systematisch te worden vernietigd? Onder welke voorwaarden zou een dergelijke schenking volgens u moeten plaatsvinden?</p> |
| 28. | <p>Wat vindt u van de uitbreiding tot de Europese Gemeenschap van die gerechtelijke maatregelen en procedures waarvan de doeltreffendheid in de strijd tegen de namaak en de piraterij is bewezen in bepaalde lidstaten of in specifieke gebieden op communautair niveau?</p> |

Vindt u bijvoorbeeld dat 1) het op kosten van de inbreukmaker uit het verkeer nemen van de betrokken goederen, of 2) de mogelijkheid voor de rechthebbende om vóór de bodemvordering om de daadwerkelijke inbeslagname van de betrokken goederen te verzoeken, zoals is bepaald in het Franse recht (saisie-contrefaçon) (Nederlandse vertaling: beslag namaakproducten) of in het Britse recht ("Anton Piller Order"), maatregelen zijn die in alle lidstaten zouden moeten worden toegepast?

Andere maatregelen

Er zijn andere maatregelen die klaarblijkelijk doeltreffend zijn in de strijd tegen de namaak en de piraterij. Die maatregelen kunnen in het algemeen worden toegepast in het kader van een civielrechtelijke of een strafrechtelijke procedure. Aldus wordt de bekendmaking van vonnissen, die meer bepaald in Italië en Frankrijk vaak wordt gebruikt, beschouwd als een bijkomende straf die door de rechter wordt uitgesproken in geval van namaak of piraterij.

Een andere maatregel is het recht op informatie. Die maatregel, die in de TRIPS-overeenkomst facultatief is, is onafhankelijk van de schadevordering en gericht tegen elke inbreukmaker die op straffe van sanctie kan worden gelast inlichtingen te verstrekken over de herkomst van de inbreukmakende goederen, de distributiekkanalen en de identiteit van de bij de productie en de distributie van de goederen betrokken derden. Een dergelijke maatregel, die zijn nut reeds bewezen heeft in de strijd tegen drugs, is zeer doeltreffend aangezien hij de mogelijkheid biedt om de bron van de inbreuk te lokaliseren en de distributiekkanalen te doen opdrogen. Het spreekt vanzelf dat de eventuele invoering van een recht op informatie gepaard moet gaan met doeltreffende beschermingsmaatregelen teneinde de vertrouwelijkheid van de verstrekte gegevens te verzekeren. Tot dusver is het recht op informatie slechts in de rechtsorden van enkele lidstaten met succes ingevoerd, meer bepaald in de Duitse wetten op het gebied van de intellectuele eigendom en in de Benelux-merkenwet³⁹.

Derhalve dient de doeltreffendheid van dergelijke maatregelen te worden geëvalueerd en dient te worden onderzocht in welke omstandigheden zij in voorkomend geval kunnen worden ingevoerd.

Vragen:

29. Beschouwt u de bekendmaking van vonnissen als een dienstig en doeltreffend instrument in de strijd tegen de namaak en de piraterij?

Zo ja, onder welke voorwaarden moet die bekendmaking plaatsvinden?

30. Is de verplichting van de inbreukmaker om bepaalde gegevens te verstrekken (recht op informatie) een dienstige maatregel in de strijd tegen de namaak en de piraterij?

Zo ja, onder welke voorwaarden moet die verplichting worden uitgeoefend?

³⁹ Ingevolge een vraag het Europees Parlement was in het voorstel voor een richtlijn inzake tekeningen en modellen van 1996 voorzien in een recht op informatie. In 1997 werd dit recht evenwel geschrapt omdat de Raad van mening was dat een dergelijke bepaling niet in de werkingssfeer van die richtlijn viel die beperkt is tot de onderlinge aanpassing van de nationale bepalingen welke de meest directe gevolgen sorteren voor de werking van de interne markt.

Het vrije verkeer van goederen en diensten op de interne markt geeft tevens aanleiding tot problemen op gebied van de vaststelling van het toepasselijke recht en de bevoegde rechter wanneer de namaak en de piraterij meerdere lidstaten betreft.

Bij namaak of piraterij die is gepleegd of effecten sorteert in meerdere landen, rijst de vraag welk recht moet worden toegepast gezien de territoriale dimensie van de bescherming van de meeste intellectuele eigendomsrechten. In dit opzicht dient te worden opgemerkt dat het Verdrag van Rome inzake het toepasselijke recht, dat op 19 juni 1980⁴⁰ onder de lidstaten is gesloten, slechts van toepassing is op verbintenissen uit overeenkomsten maar in de Commissie en in de Raad zijn voorbereidende werkzaamheden aan de gang met het oog op de totstandkoming van een instrument inzake het recht dat van toepassing is op buitencontractuele verplichtingen ("Rome II").

Voorts kan het voor de rechthebbende interessant zijn om een verzoek tot het bekomen van een rechtelijk bevel of een schadevordering te kunnen indienen bij één rechterlijke instantie die aldus corrigerende maatregelen kan gelasten in de gehele procedure. Het spreekt vanzelf dat in een dergelijk geval de regels inzake de erkenning en de tenuitvoerlegging van gerechtelijke beslissingen in acht moeten worden genomen.

In civiele en handelszaken reiken de regels van het Verdrag van Brussel⁴¹ een oplossing aan voor de moeilijkheden die verband houden met de vaststelling van de bevoegde rechtbank. Dit Verdrag laat onverlet de toepassing van de bepalingen, die bijzondere onderwerpen, de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning of de tenuitvoerlegging van beslissingen regelen en die zijn vervat of zullen zijn vervat in de besluiten van de Instellingen van de Europese Gemeenschappen of in de nationale wetgevingen die ter uitvoering van deze besluiten zijn geharmoniseerd (artikel 57, lid 3): aldus zijn bijzondere bepalingen ingevoerd in de communautaire wetgeving betreffende het Gemeenschapsmerk of de Gemeenschapsmodellen, welke reeds is goedgekeurd of waarvan de goedkeuring nakende is⁴². Er bestaan daarentegen geen bepalingen van dit type in geval van een inbreuk op nationale intellectuele eigendomsrechten.

Er dient te worden opgemerkt dat de voorschriften van het Verdrag van Brussel belangrijk zijn op gebied van de rechterlijke bevoegdheid in de interne markt. Het Verdrag bevat immers niet alleen bevoegdheidsregels ten aanzien van een bepaalde materie maar ook regels betreffende bijvoorbeeld gevallen waarbij meerdere verweerders betrokken zijn, of waarin sprake is van samenhang en voorlopige maatregelen. Er dient te worden opgemerkt dat indien de verweerder geen woonplaats heeft op het grondgebied van een verdragsluitende staat, de rechterlijke bevoegdheid wordt vastgesteld door de nationale wet van elk van de verdragsluitende staten. Die uitvoerige wetgeving vindt haar verklaring in de einddoelstelling van het Verdrag, meer bepaald de erkenning en de tenuitvoerlegging van rechterlijke beslissingen in andere verdragsluitende staten.

In artikel 5, lid 3 van het Verdrag is voorzien in een bijzondere regel op het gebied van onrechtmatige daad. Volgens die regel is "het gerecht van de plaats waar het schadebrengende

⁴⁰ PB L 266 van 9/10/1980, blz. 1.

⁴¹ Verdrag van 27 september 1968 betreffende de rechterlijke bevoegdheid en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken, PB C 27 van 26/1/1998 (geconsolideerde versie), reeds geciteerd.

⁴² Zie respectievelijk artikel 93, lid 2, van Verordening (EG) nr. 40/94 inzake het Gemeenschapsmerk en artikel 86, lid 2, van het voorstel voor een verordening betreffende Gemeenschapsmodellen.

feit zich heeft voorgedaan” het bevoegde gerecht. Die bepaling, alsook het gehele Verdrag, moeten worden gelezen in het licht van de jurisprudentie van het Hof van Justitie⁴³. Die regel is een alternatief voor de eiser die, overeenkomstig de algemene regel van artikel 2 van het Verdrag, de verweerder ook kan oproepen voor de gerechten van de verdragsluitende staat op het grondgebied waarvan de verweerder zijn woonplaats heeft.

Wat de voorlopige of bewarende maatregelen betreft, is in artikel 24 van het Verdrag voorzien dat dergelijke maatregelen bij de rechterlijke autoriteiten van een verdragsluitende staat kunnen worden aangevraagd voor zover in de wetgeving van die staat in dergelijke maatregelen is voorzien, zelfs indien een gerecht van een andere verdragsluitende staat bevoegd is van het bodemgeschil kennis te nemen. Het Verdrag van Brussel biedt tevens onder bepaalde voorwaarden de mogelijkheid tot inachtneming van het tegenspraakbeginsel, alsook tot erkenning en tenuitvoerlegging van een dergelijke maatregel in andere lidstaten.

Er dient te worden benadrukt dat de Commissie op 26 november 1997 een voorstel tot wijziging van die regels heeft ingediend. Er is meer bepaald voorgesteld de werkingssfeer van artikel 5, lid 3 van het Verdrag van Brussel uit te breiden alsook een nieuw artikel 18 bis in te voeren ter vervanging van het huidige artikel 24 van het Verdrag⁴⁴.

Wanneer producten in een bepaalde lidstaat zijn gefabriceerd en via doorvoer over het grondgebied van een andere lidstaat voor het eerst in het verkeer worden gebracht in de Gemeenschap, kunnen problemen rijzen wanneer die producten in de lidstaat van doorvoer inbreuk maken op een intellectueel eigendomsrecht. De gerechtelijke instanties hebben hunnerzijds in de praktijk de grootste moeilijkheden bij de beoordeling van de schade welke is geleden door een rechthebbende wanneer de nagemaakte of piraatproducten bestemd zijn voor een andere lidstaat en in feite slechts worden doorgevoerd over het grondgebied van de staat waar de rechter is geadieerd. Naar het voorkomt is de rechter in bepaalde gevallen verplicht te oordelen dat er geen sprake is van schade op het nationale grondgebied aangezien er slechts sprake is van schade in de staat waar de producten zullen worden verbruikt of waarvoor zij bestemd zijn.

Op strafrechtelijk gebied geldt het territorialiteitsbeginsel krachtens hetwelk het strafrecht van een land van toepassing is op de feiten die op het nationale grondgebied zijn begaan. In bepaalde gevallen kan de toepassing van dit beginsel onbruikbaar zijn. De in het nationale recht ingebouwde mogelijkheid om bepaalde gevallen van namaak en piraterij welke zijn begaan in

⁴³ Zie onder meer het *Mines de potasse d'Alsace*-arrest van het Hof van Justitie van 30 november 1976, zaak 21/76, Jurispr. 1976, blz. 1735 en het *Shevill*-arrest van 7 maart 1995, zaak C-68/93, Jurispr. 1995, blz. I-415. In het eerste arrest heeft het Hof geoordeeld dat de verweerder ter keuze van de verzoeker kan worden opgeroepen voor de rechter hetzij van de plaats waar de schade is ingetreden, hetzij van de plaats van de veroorzakende gebeurtenis die aan de schade ten grondslag ligt. In het tweede arrest dat betrekking had op een zaak van belediging door middel van een in verschillende verdragsluitende staten verspreid artikel in de pers, heeft het Hof geoordeeld dat de gelaedeerde tegen de uitgever een rechtsvordering tot schadevergoeding kan instellen voor ofwel de gerechten van de verdragsluitende staat van de plaats van vestiging van de uitgever van de beledigende publicatie, die bevoegd zijn de vordering betreffende de volledige schade als gevolg van de belediging toe te wijzen, ofwel de gerechten van elke verdragsluitende staat waar de publicatie is verspreid en waar de gelaedeerde stelt in zijn goede naam te zijn aangetast, welke gerechten enkel bevoegd zijn kennis te nemen van de geschillen betreffende de in de staat van het geadieerde gerecht veroorzaakte schade.

⁴⁴ Voorstel voor een akte van de Raad tot vaststelling van het Verdrag betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging in de lidstaat van de Europese Unie van beslissingen in burgerlijke en handelszaken, houdende wijziging van bepaalde voorschriften van het Verdrag van Brussel, PB C 33 van 31/1/1998, blz. 20.

derde landen, te beteugelen voor zover de betrokken feiten een beschermd recht in de lidstaat in kwestie schenden, kan een doeltreffend middel zijn in de strijd tegen dit fenomeen.

Derhalve moet worden onderzocht of in de praktijk moeilijk kan worden vastgesteld welke rechterlijke instantie bevoegd is of welke wet van toepassing is, wanneer de namaak op piraterij een transnationale dimensie heeft.

Vragen:

31. Welke is uw ervaring op justitieel gebied, meer bepaald met betrekking tot de stopzetting van inbreuken en het verkrijgen van een schadeloosstelling voor het geleden nadeel wanneer de inbreuken in de interne markt in één of meerdere andere lidstaten zijn begaan of aldaar gevolgen sorteren?

Hebt u moeilijkheden ondervonden welke verband houden met de vaststelling van de bevoegde rechter of het toepasselijke recht?

Zo ja, hoe kunnen die moeilijkheden volgens u worden opgelost?

Welke is volgens u de meest geschikte oplossing bij een conflict over het toepasselijke recht, rekening houdend met de belangrijke onderlinge toenadering van het materiële recht op gebied van intellectuele eigendom op communautair niveau?

Hebt u moeilijkheden ondervonden om rechterlijke beslissingen, inclusief voorlopige maatregelen, welke in uw voordeel zijn geweest, ten uitvoer te doen leggen in een andere lidstaat? Zo ja, hoe kunnen die moeilijkheden worden opgelost?

32. Hebt u praktische moeilijkheden ondervonden met betrekking tot producten die in een lidstaat worden gefabriceerd en via het grondgebied van een andere lidstaat worden doorgevoerd, alwaar zij inbreuk maken op een intellectuele eigendomsrecht, voordat zij voor het eerst in het verkeer worden gebracht in de Gemeenschap? Gelieve in voorkomend geval toelichtingen te verstrekken. Kunnen die problemen worden opgelost via een verduidelijking inzake het toepasselijke recht?

Hebt u in de praktijk, bij de beoordeling van de schade, moeilijkheden ondervonden om de geleden schade door een rechter te laten evalueren omdat de nagemaakte of piraatproducten bijvoorbeeld bestemd waren voor een andere lidstaat slechts worden doorgevoerd via het grondgebied van de lidstaat waar de rechter was geadieerd? Zo ja, hoe kunnen die moeilijkheden worden opgelost?

33. Bent u van mening dat het nationale strafrecht u voldoende beschermt tegen namaak of piraterij welke in een derde land is begaan?

Zo niet, welke verbeteringen moeten worden ingevoerd?

Acht u het bijvoorbeeld dienstig in de strijd tegen namaak en piraterij dat het nationale recht zou worden toegepast op feiten welke zijn begaan in een derde land, wanneer die feiten een in de betrokken lidstaat beschermd recht schenden?

5.4. De administratieve samenwerking tussen de bevoegde autoriteiten

De noodzaak om een coherente en doeltreffende toepassing van de interne-marktwetgeving te garanderen hoort tot de strategische doelstellingen van het actieprogramma voor de interne

markt⁴⁵. Samenwerking tussen de diensten van de lidstaten en de Commissie is onontbeerlijk om die doelstelling te bereiken. Die samenwerking moet voornamelijk garanderen dat de wetgeving correct wordt toegepast door de lidstaten. Naar het voorkomt moet op het gebied van de intellectuele eigendom eveneens worden voorzien in een samenwerking die een correcte toepassing van de wetgeving door particulieren en ondernemingen mogelijk maakt. Een echte administratieve samenwerking tussen de diensten die belast zijn met de strijd tegen de namaak en de piraterij, kan immers een doeltreffend middel zijn in de beteugeling van dit fenomeen op communautair niveau. De administratieve samenwerking heeft haar nut bewezen op andere gebieden, onder meer op douane- en landbouwgebied⁴⁶. De samenwerking tussen de nationale administratieve autoriteiten die in de interne markt belast zijn met de strijd tegen namaak en piraterij, moet worden versterkt, meer bepaald door hen een dienstig rechtskader te verschaffen om een aantal maatregelen te kunnen treffen⁴⁷. In die context zou, voor de diensten die belast zijn met de strijd tegen de namaak en de piraterij in de interne markt, een middel voor de controle van de buitengrenzen van de Gemeenschap moeten worden ingevoerd dat gelijkwaardig is aan het middel dat reeds door de douanediensten wordt toegepast (zie Verordening (EG) nr. 515/97).

De in de interne markt in te voeren administratieve samenwerking moet worden onderscheiden van de internationale samenwerking waarin is voorzien in de TRIPS-overeenkomst (artikel 69). In dat artikel komen de leden overeen met elkaar samen te werken teneinde de internationale handel in goederen die inbreuk maken op rechten uit hoofde van de intellectuele eigendom uit te bannen. Hiertoe stellen zij contactpunten bij de administratie van elk lid van de WTO in en wisselen zij informatie uit. Die internationale samenwerking is inzonderheid gericht op de douaneautoriteiten die belast zijn met het toezicht op het internationale goederenverkeer en biedt niet de mogelijkheid om volledig rekening te houden met de specifieke behoeften welke voortvloeien uit de interne markt.

Correspondenten

De lidstaten zouden voorafgaandelijk één correspondent moeten aanwijzen voor alle vragen die de strijd tegen de namaak en de piraterij in de interne markt betreffen. De correspondent moet het aanspreekpunt zijn van de diensten die in de andere lidstaten belast zijn met de beteugeling van dergelijke inbreuken en van de beroepskringen. De totstandbrenging van een netwerk van correspondenten op communautair niveau zou de uitwisseling van gegevens vergemakkelijken. Een coördinatiewerkgroep die bestaat uit de nationale correspondenten en vertegenwoordigers van de Commissie kan worden opgericht teneinde de praktische samenwerking te beoordelen, en in voorkomend geval, aanbevelingen ter verbetering van de samenwerking te doen.

Vragen:

- | | |
|-----|--|
| 34. | Kan de invoering van één administratieve correspondent in elke lidstaat die alle vragen betreffende de strijd tegen de namaak en de piraterij in de interne markt behandelt en het aanspreekpunt is van de beroepskringen en de diensten die in andere lidstaten belast zijn |
|-----|--|

⁴⁵ CSE(97)def. 1 van 4/6/1997.

⁴⁶ Verordening (EG) nr. 515/97 van de Raad van 13 maart 1997 betreffende de wederzijdse bijstand tussen de administratieve autoriteiten van de lidstaten en de samenwerking tussen deze autoriteiten en de Commissie met het oog op de juiste toepassing van de douane- en landbouwvoorschriften, PB L 82 van 22 maart 1997, blz. 1.

⁴⁷ De administratieve samenwerking waarvan in dit Groenboek sprake is, moet worden onderscheiden van de politiesamenwerking die, indien de Raad eenparig in die zin zou besluiten, aan Europol zou kunnen worden overgedragen wat namaak- en piraatproducten betreft, zie Akte van de Raad van 26 juli 1995 tot vaststelling van de Europol-Overeenkomst, PB C 316 van 27/11/1995, blz. 1.

met de beteugeling, de gegevensuitwisseling op die gebieden vergemakkelijken?

Kan de oprichting van een coördinatiegroep die bestaat uit de nationale correspondenten en vertegenwoordigers van de Commissie en voornamelijk vragen inzake de strijd tegen de namaak en de piraterij in de interne markt moet onderzoeken, de strijd tegen dit fenomeen verbeteren?

Definitie van een dienstig rechtskader

De uitwisseling van gegevens, inclusief van gevoelige gegevens (bijvoorbeeld over vastgestelde of vermeende gevallen van namaak of piraterij), op verzoek of op spontane wijze, behoort tot de maatregelen die kunnen worden ingezet in de strijd tegen de namaak en de piraterij. Die gegevensuitwisselingen kunnen eventueel geschieden via een beschermd e-mail-systeem dat moet worden gecreëerd of tot stand gebracht op grond van een reeds bestaand systeem. De totstandbrenging van een bedrijfsklare gegevensbank kan eveneens in overweging worden genomen om het werk van de beteugelende diensten te vergemakkelijken. Een andere maatregel bestaat erin dat de ambtenaren van die gespecialiseerde diensten uit één of meerdere lidstaten de mogelijkheid wordt geboden om deel te nemen aan controles of onderzoeken in een andere lidstaat (gezamenlijke controles of onderzoeken). Tenslotte kan eveneens worden voorzien in de mogelijkheid om spontaan of op verzoek van een andere lidstaat toezicht te houden op verdacht goederenverkeer. Harerzijds kan de Commissie zorgen voor de coördinatie van acties die in de lidstaten worden gevoerd in zaken van communautaire dimensie, meer bepaald wanneer minstens twee lidstaten betrokken zijn.

Tijdens de voorbereiding van dit Groenboek is gebleken dat de beschikbare informatie inzake namaak en piraterij per sector van zeer uiteenlopende kwaliteit is. Vaak is er helemaal geen informatie voorhanden. Een systematische aanpak op gebied van het inwinnen van de noodzakelijke gegevens lijkt aangewezen om de actiemiddelen op basis van een juiste diagnose te verbeteren. Er zou regelmatig een inventaris kunnen worden opgesteld en een analyse van de beschikbare gegevens kunnen worden verricht teneinde de middelen ter bestrijding van de namaak en de piraterij te verbeteren, naar het voorbeeld van het verslag over de toepassing van de controleregeling aan de buitengrenzen van de Gemeenschap, dat is ingevoerd bij artikel 15 van Verordening (EG) nr. 3295/94. De Commissie zou evenzo om de drie jaar een verslag kunnen opstellen over de toestand op de interne markt en over de doeltreffendheid van de maatregelen welke door de onderscheiden instanties zijn genomen in de strijd tegen de namaak en de piraterij in de interne markt. Dit verslag zou aan het Europees Parlement en aan de Raad kunnen worden voorgelegd met het oog op een evaluatie van de gevolgen.

Een ander probleem betreft de overlegging van in een andere lidstaat rechtmatig verkregen bewijzen in een administratieve of gerechtelijke procedure. Een dergelijke mogelijkheid is van groot belang in gevallen van namaak of piraterij die meerdere lidstaten betreffen omdat de bewijzen zelden beschikbaar zijn in slechts één lidstaat. De samenwerking tussen de gerechtelijke autoriteiten inzake de verkrijging van bewijzen in het buitenland in burgerlijke en handelszaken, is het voorwerp van het Verdrag van Den Haag van 18/3/1970 dat door de meeste lidstaten van de EU is geratificeerd⁴⁸. Er dient te worden onderzocht of de praktische toepassing van dit Verdrag aanleiding heeft gegeven tot moeilijkheden en welke, in voorkomend geval, de concrete middelen zijn om daaraan te verhelpen. Indien zou blijken dat het Verdrag niet alle moeilijkheden kan oplossen, zou de invoering van een specifiek middel op gebied van de strijd tegen de namaak en de piraterij kunnen worden overwogen dat de mogelijkheid biedt om in een gerechtelijke of een administratieve procedure bewijselementen te gebruiken welke rechtmatig door de diensten van een andere lidstaat zijn verzameld.

⁴⁸ Behoudens Duitsland, België, Denemarken, Griekenland en Ierland.

Vragen:

35. Functioneert de bestaande samenwerking tussen de nationale autoriteiten die belast zijn met de strijd tegen de namaak en de piraterij in de interne markt, momenteel naar behoren?

Zo niet, welke verbeteringen kunnen worden aangebracht? Bent u bijvoorbeeld van mening dat een initiatief op communautair niveau dat het rechtskader vaststelt van een specifieke administratieve samenwerking tussen de autoriteiten die belast zijn met de strijd tegen de namaak en de piraterij in de interne markt, zou bijdragen tot de verbetering van de strijd tegen dit fenomeen?

Wat vindt u in die context van de mogelijkheid om die autoriteiten toe te staan:

- gegevens uit te wisselen en eventueel op te slaan in een bestaande of nog tot stand te brengen gegevensbank, met inbegrip van operationele inlichtingen, mits de regels inzake gegevensbescherming in acht worden genomen?
- gezamenlijk onderzoeken of controles te verrichten?
- of op verzoek van de autoriteiten van een andere lidstaat toezicht te houden op verdacht goederen- of dienstenverkeer?

36. Welke rol dient de Commissie te spelen in die samenwerking?

Moet die rol verder reiken dan de gewone bijstand aan de lidstaten en de coördinatie van de gevallen die van communautaire dimensie zijn, en bijvoorbeeld evolueren naar een actievere rol, meer bepaald op onderzoekgebied?

Acht u het dienstig dat de Commissie om de drie jaar verslag uitbrengt met het oog op een evaluatie van de toestand en van de doeltreffendheid van de maatregelen welke door de verschillende instanties zijn genomen in de strijd tegen de namaak en de piraterij in de interne markt?

37. Hebt u moeilijkheden ondervonden bij de overlegging van rechtmatig in een andere lidstaat verkregen bewijzen in een administratieve of gerechtelijke procedure? Zo ja, heeft het Verdrag van Den Haag inzake de verkrijging van bewijzen in het buitenland in burgerlijke of handelszaken een oplossing geboden voor die moeilijkheden? Zo niet, hoe kunnen die moeilijkheden worden opgelost?

Ingeval die moeilijkheden niet kunnen worden opgelost in het kader van het Verdrag van Den Haag, acht u het nuttig in de strijd tegen namaak en piraterij in de interne markt dat gegevens of inlichtingen welke in een andere lidstaat door de autoriteiten van die lidstaat op regelmatige wijze zijn verkregen als bewijs kunnen worden overgelegd voor een rechter in een bepaalde lidstaat in het kader van de administratieve samenwerking tussen de bevoegde nationale autoriteiten?

38. Welke andere maatregelen kunnen in overweging worden genomen teneinde de administratieve samenwerking in de strijd tegen dit fenomeen in de interne markt te versterken?

Opleiding

Tevens dient nadruk te worden gelegd op de opleiding van ambtenaren die belast zijn met de strijd tegen namaak en piraterij, inclusief de uitwisseling van personeel, bijvoorbeeld in het kader van het KAROLUS-Programma⁴⁹ of van een specifiek nog vast te stellen programma teneinde de uitwisseling van ervaringen en werkmethoden op dit gebied te bevorderen ter verbetering van de huidige aanpak. Een praktisch gids, die bestemd is voor de nationale autoriteiten en waarin gebouwd wordt op de beschikbare bekwaamheden, en op de kennis en de deskundigheid terzake, kan op communautair niveau worden ingevoerd en regelmatig bijgewerkt teneinde de samenwerking tussen de betuigelende diensten te vergemakkelijken en aldus de strijd tegen dit fenomeen te verbeteren.

Vragen:

- | | |
|-----|---|
| 39. | Zou de strijd tegen namaak en piraterij in de interne markt worden versterkt indien de autoriteiten in samenwerking met de betrokken beroepsorganisaties, opleidingsmodules aanbieden ten behoeve van de ambtenaren die belast zijn met de strijd tegen namaak en piraterij? |
| | Zo ja, welke zijn de doelgroepen van een dergelijke opleiding en op welke wijze kan zij worden georganiseerd? |
| 40. | Bent u in het algemeen van mening dat een betere opleiding van de ambtenaren die belast zijn met de strijd tegen namaak en piraterij in de interne markt, inclusief de uitwisseling van ambtenaren tussen de lidstaten, de strijd tegen namaak en piraterij in de interne markt kan versterken? |
| 41. | Bent u van mening dat de totstandbrenging en de bijwerking van een praktische gids door de nationale autoriteiten de bestrijding van dit fenomeen kan verbeteren? |

⁴⁹ Beschikking 92/481/EEG van de Raad van 22 september 1992, PB L 286 van 1.10.1992, blz. 65. Die beschikking wordt momenteel gewijzigd, PB C 274 van 10.9.1997, blz. 9.

ISSN 0254-1513

COM(98) 569 def.

DOCUMENTEN

NL

09 10 06 08

Catalogusnummer : CB-CO-98-575-NL-C

ISBN 92-78-39731-8

Bureau voor officiële publikaties der Europese Gemeenschappen

L-2985 Luxemburg